

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2022/5126

A2022/5126

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing in raadkamer van 23 mei 2023 op de klacht van:

A, en B,

wonende in C, klagers,
tegen

D,

GZ-psycholoog, werkzaam in E,

verweerster, hierna ook: de GZ-psycholoog, gemachtigde: mr. A.K.M.T. Rongen,
werkzaam in Utrecht.

1. De zaak in het kort

1.1 De destijds 16-jarige zoon van klagers F, was onder behandeling bij een kliniek voor jongeren

met een combinatie van psychische stoornissen en gedragsproblemen. Klagers verwijten de

GZ-psycholoog dat zij tijdens een behandelplanbespreking onrechtmatige beschuldigingen heeft geuit

jegens klagers en zich daarmee schuldig heeft gemaakt aan laster.

1.2 Het college komt tot het oordeel dat de klacht kennelijk ongegrond is. 'Kennelijk' betekent

dat het niet nodig is om nog vragen aan de partijen te stellen en dat duidelijk is dat de klacht

niet gegrond kan worden verklaard. Hierna licht het college toe hoe het tot deze beslissing is gekomen.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift, ontvangen op 10 november 2022;
- het verweerschrift met de bijlage;
- het proces-verbaal van het mondelinge vooronderzoek, gehouden op 27 februari 2023;
- de e-mail van 6 april 2023 van de gemachtigde van verweerster in reactie op het proces-verbaal.

Op de bijlage van het verweerschrift is op verzoek van de gemachtigde van de GZ-psycholoog door de voorzitter van het college artikel 67, derde lid, van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg toegepast (dit is een stuk uit het medisch dossier dat niet is overgelegd aan klagers in verband met de privacy van de zoon van klagers).

2.2 Het college heeft de klacht in raadkamer behandeld. Dit betekent dat het college de zaak

beoordeeld heeft op basis van de stukken en op hetgeen partijen tijdens het mondeling vooronderzoek hebben verklaard.

3. Wat is er gebeurd?

3.1 De zoon van klagers was onder behandeling bij G, een hoogspecialistische behandelinstelling voor jongeren in de leeftijd van 16 t/m 20 jaar die gediagnosticeerd zijn met een combinatie van psychische stoornissen en gedragsproblemen. De GZ-psycholoog was medebehandelaar van de zoon.

3.2 Op 9 augustus 2022 vond een behandelplanbespreking plaats waarbij het behandelplan van de zoon werd geëvalueerd. Hierbij waren aanwezig: de zoon, klagers, een gemeenteambtenaar jeugd- en gezinshulp, de sociotherapeut/persoonlijk begeleider van de zoon, de regiebehandelaar en de GZ-psycholoog.

3.3 De GZ-psycholoog heeft tijdens deze bespreking de volgende woorden gebruikt: *'uit onze gesprekken is naar voren gekomen dat er in F, zijn jeugd sprake is geweest van verwaarlozing en mishandeling'*. Hierna escaleerde het gesprek en is de zoon weggelopen van het gesprek. Ook klagster is emotioneel geworden en weggelopen.

3.4 Na dit gesprek heeft de GZ-psycholoog aan haar manager gezegd dat er een vervolggesprek moest komen. Zij kon dat zelf niet op korte termijn doen omdat zij van 29 augustus t/m 11 november 2022 met sabbatical zou zijn. Op 7 september 2022 zijn klagers uitgenodigd voor een gesprek bij de instelling. Tijdens dit gesprek hebben klagers hun verhaal gedaan en werd afgesproken dat er een vervolggesprek zou plaatsvinden waarbij de GZ-psycholoog ook aanwezig zou zijn.

3.5 Per brief van 2 december 2022 zijn klagers door de instelling uitgenodigd voor een gesprek naar aanleiding van de onderhavige tuchtklacht die zij hadden ingediend tegen de GZ-psycholoog. Per brief van 5 december 2022 hebben klagers aangegeven dat zij geen gebruik willen maken van de uitnodiging voor een gesprek, omdat zij na het gesprek op 7 september 2022 niks meer hebben gehoord van de instelling.

4. De klacht en de reactie van de GZ-psycholoog

4.1 Klagers verwijten de GZ-psycholoog dat zij onrechtmatige beschuldigingen heeft geuit jegens klagers en zich daarmee schuldig heeft gemaakt aan laster. Tevens vormden de uitingen een ernstige inbreuk op hun privacy door de aanwezigheid van derden bij het gesprek en een ernstige aantasting van hen als persoon. Een en ander heeft geleid tot emotionele escalatie, verwijdering

en verdere onthechting met hun zoon. Klagers hebben ook emotionele schade opgelopen.

4.2 De GZ-psycholoog heeft de klacht bestreden. Het college gaat hieronder verder in op de standpunten van partijen.

5. De overwegingen van het college

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

5.1 De klacht is niet mede ingediend namens de zoon. Ter beoordeling staat daarom de vraag of de

GZ-psycholoog jegens klagers, als naasten van hun zoon/de patiënt van de GZ-psycholoog,

tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk

handelende GZ-psycholoog. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de GZ-psycholoog

geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden.

5.2 Het college oordeelt dat de GZ-psycholoog niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld en

zal dit hierna uitleggen.

Inhoudelijke beoordeling

5.3 Klagers stellen dat de uitspraken van de GZ-psycholoog hebben geleid tot emotionele schade.

Volgens klagers was er geen sprake van mishandeling en verwaarlozing van hun zoon, maar was hun

zoon juist gewelddadig naar hen toe. Ook zou de zoon van klagers later aan klagers hebben verteld

dat het niet waar was wat de GZ-psycholoog had gezegd en dat hij niet wilde dat dit besproken zou

worden. De GZ-psycholoog heeft naar voren gebracht dat zij van mening was, op basis van wat de zoon

met haar had gedeeld, dat er sprake was geweest van een vorm van verwaarlozing en mishandeling.

Tijdens de behandelplanbespreking ontstond een interactiepatroon waarbij klagers over het gevoel

van de zoon heenstapten door heftige gebeurtenissen te bagatelliseren en te minimaliseren.

Aangezien klagers en de zoon aan herstel van hun relatie wilden werken, achtte de GZ-psycholoog

het noodzakelijk om het interactiepatroon tussen hen bespreekbaar te maken.

Gedurende het gesprek

probeerde de GZ-psycholoog de dynamiek bespreekbaar te maken, maar hier kwam geen ruimte voor,

aldus de GZ-psycholoog. Zij heeft er daarom voor gekozen om een directievere aanspreekvorm in te

zetten waarbij zij de gewraakte termen heeft gebruikt.

5.4 Het college kan begrijpen dat de uitspraak van de GZ-psycholoog hard is aangekomen bij

klagers. De GZ-psycholoog heeft aangegeven dat zij vervolgens had willen uitleggen wat zij als

professional onder de begrippen “verwaarlozing” en “mishandeling” verstaat, zo

begrijpt het college. Dat is echter niet meer gelukt op dat moment, omdat de situatie al escaleerde. Die woorden zijn niet gelukkig gekozen, maar kunnen ook niet als onrechtmatig worden bestempeld, in de zin dat er sprake zou zijn van laster. De GZ- psycholoog wilde bespreekbaar maken wat haar bevindingen waren naar aanleiding van de gesprekken met de zoon. Het college begrijpt deze keuze. De manier waarop zij haar woorden heeft gekozen, is daarbij echter - zoals gezegd - niet gelukkig geweest. Een voorzichtigere woordkeuze was beter geweest om escalatie te voorkomen. Het handelen van de GZ-psycholoog valt echter wel binnen de tuchtrechtelijke normen (zie onder 5.1) nu zij tijdens dat gesprek ook als doel voor ogen had om het interactiepatroon tussen de zoon en klagers bespreekbaar te maken en daarmee te werken aan herstel van de relatie. De GZ- psycholoog heeft ook ingezien dat met de escalatie op 9 augustus 2022 een vervolggesprek nodig was en zij heeft dat ook teruggekoppeld aan de instelling waar zij werkte. Dat vervolggesprek heeft ook plaatsgevonden op 7 september 2022, met een andere medewerker van de instelling (de systeemtherapeut), waarbij de GZ-psycholoog niet aanwezig kon zijn vanwege een langdurig verlof. Dat de manager zorg/regiebehandelaar pas op 2 december 2022 een uitnodiging heeft gedaan voor een persoonlijk gesprek met de GZ- psycholoog kan ook niet aan haar verweten worden, nu de instelling ook een eigen verantwoordelijkheid heeft bij de afhandeling van klachten over gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden binnen de instelling. Al met al is er onvoldoende grond voor een tuchtrechtelijk verwijt jegens de GZ-psycholoog.

Slotsom

5.5 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat de klacht kennelijk ongegrond is.

6. De beslissing

De klacht is kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven op 23 mei 2023 door R.A. Dozy, voorzitter, E. Pans, lid-jurist,

M.J.E. Lemmens, M.D. Mostert-Uijterwijk en G.G.A. Schuitemaker, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door E.A. Weiland, secretaris.